Een eigenzinnige kijk op de onderwater-fotografie

Bootsy's Babbels

The last paradise

"Wat is nou de mooiste plek waar je ooit hebt gedoken?" Tja, jeetje... Die vraag bezorgt me direct acute keuzestress. Eigenlijk is de laatste duik die ik heb gemaakt altijd degene die me het meest vers in het geheugen ligt. Maar deze specifieke vraag neemt me ook meteen mee op een trip down memory lane. Avontuurlijke herinneringen aan fantastische locaties komen direct bovendrijven. Zelfs de duikstekken in Nederland hebben zo hun eigen unieke waarde en ook op deze duiken kijk ik graag op terug.

TEKST EN FOTO'S: **PETER BOOTS AKA BOOTSY**

Toch twijfel ik bij deze vraag steevast tussen twee waanzinnige plekken. De eerste is Noord-Sulawesi, waar ik meerdere malen ben geweest. Niet alleen de afwisselende duikstekken zijn daar fantastisch, ook de ongekende service van de crew is onvergetelijk. Het doet me gelijk denken aan een gesprek dat ik onlangs had met Beau (van Erven Dorens). Vanuit mijn vak als geluidstechnicus werk ik regelmatig voor zijn programma's en spreken we elkaar soms. Naast zijn vele andere hobby's deelt Beau met mij dezelfde passie voor het duiken. Hij bezocht destijds samen met zijn zonen, die ook duiken, hetzelfde resort in Manado waar ik al vaker ben geweest. Ze vonden het er geweldig. Toen Beau mij onlangs diezelfde vraag stelde: "Hey Peet, wat is jouw favoriete duikplek?" hoefde ik niet lang na te denken. Mijn antwoord was resoluut: Raja Ampat, dit was mijn tweede keus waaraan ik twijfelde. Nadat ik hem vertelde hoe geweldig ik het daar heb gehad, zag ik aan zijn blik dat hij direct zin kreeg om zijn koffers te pakken. Hopelijk waagt hij ooit de stap om af te reizen naar dit afgelegen paradijs.

Eerst zien, dan geloven

Waarom antwoordde ik zo instinctief Raja Ampat? De naam alleen al klinkt magisch, maar heeft ook een historische betekenis. Raja Ampat betekent letterlijk 'Vier Koningen' in het Indonesisch. Het verwijst naar de vier grootste eilanden van deze indrukwekkende archipel in de provincie West-Papoea, Waigeo, Batanta, Salawati en Misool. In de reiswereld staat Raja Ampat bekend als 'The last paradise on earth'. Vele landen en steden hebben zo hun eigen slogan... Zoals Bonaire 'A Divers Paradise', Fiji 'Where happiness finds you' en zo zijn er nog vele, tot de fantasie prikkelende slogans. The last paradise on earth? Wij nuchtere Dutchies zijn niet zo goedgelovig. Onze eigen slogan luidt immers 'Eerst zien, dan geloven!' En tja, tot op heden ben ik nog nooit iemand tegengekomen die daadwerkelijk is teruggekeerd uit het hiernamaals om te vertellen hoe het paradijs eruitziet. Een flauwe opmerking natuurlijk, maar zo'n gedurfde slogan schept wel verwachtingen.

Een reis van 40 uur

Enkele jaren geleden had ik het geluk en de gelegenheid om twee keer op duikreis te gaan naar deze verscholen eilandengroep. Het avontuur naar een van de meest afgelegen plekken ter wereld begint met een flinke beproeving. Het bekende gezegde 'het gaat niet om de bestemming, maar om de reis' gaat hier absoluut niet op. Door het tijdsverschil en de aansluitingen ben je op de heenweg namelijk al snel zo'n 40 uur onderweg. Vanaf Schiphol vlieg je meestal via Dubai of Doha (Qatar) naar Jakarta. Omdat de aansluiting op de vlucht naar Sorong vaak niet optimaal is, moet je jezelf daar even zien te vermaken. Ik heb destijds voor een paar uur een airporthotel geboekt. Na al die uren op een krappe vliegtuigstoel was het een ultieme luxe om even lekker te douchen en te kunnen rusten in een fatsoenlijk bed.

Sorong is de belangrijkste toegangspoort tot de 'Vier Koningen'. Ook hier is een tussenovernachting vaak een must. Het comfortabele Swiss-Belhotel biedt dan dé perfecte rust en ontspanning. De volgende dag reis ik met de ferry van Sorong naar het eiland Waisai, een prachtige boottocht van zo'n twee uur. Mijn uiteindelijke bestemming is het befaamde Sorido Bay Resort op het afgelegen eiland Kri. Dit paradijsje wordt gerund door de Nederlandse pionier Max Ammer, die hier inmiddels al ruim 37 jaar woont. Na aankomst in Waisai ligt er al een speedboot op me te wachten. Dit laatste tochtje van een half uur is een absolute 'peulenschil' vergeleken met de marathonreis die ik reeds achter de rug heb.

Ware snoepwinkel

De vis en koraalrijke riffen rond Kri zijn door vermaarde biologen uitgeroepen tot het gebied met de allerhoogste biodiversiteit van koralen en zeedieren ter wereld. Dit eiland vormt het absolute middelpunt van de koraaldriehoek. Het is dan ook niet zo gek dat wereldberoemde makers van natuurdocumentaires, zoals National Geographic en de BBC, in deze regio kind aan huis zijn. Doordat dit eldorado zo afgelegen ligt van de bewoonde wereld, is het gelukkig nog niet ontdekt door het massatoerisme, al zal dat helaas een kwestie van tijd zijn. Door de immense afstand, de overweldigende ruimte en de tropische setting met al zijn superlatieven voelt het hier alsof ik in de huid ben gekropen van globetrotter Floortje Dessing.

Vanuit duik- en vooral fotografisch perspectief is het hier in Raja Ampat een ware snoepwinkel. Alsof je als snoepjunkie een bezoek brengt aan de chocoladefabriek van Willie Wonka. Ook op Kri is de dienstverlening en service uitstekend. Alles draait erom de duikende gasten het naar de zin te maken. Alleen al het huisrif is geweldig. Onder de duiksteiger heb ik vele uren solo gedoken en gefotografeerd. Met zo'n enorme overvloed aan onderwerpen is het elke duik weer hetzelfde dilemma: ga ik deze keer voor groothoek of wordt het macrofotografie?

Varkentje wassen

In de visrijke zee van Raja Ampat is er een grote kans dat je de zeldzame wobbegong (bakerhaai) tegenkomt. Mits je hem kunt spotten? De wobbegong is een absolute meester in camouflage. Met zijn platte lichaam en complexe tapijtpatroon gaat hij feilloos op in het koraal, terwijl de vlezige franjes rond zijn kop sprekend op zeewier lijken. Pas als je heel dichtbij komt, vallen zijn superkleine oogjes op die bijna onopgemerkt in zijn huid liggen. Echt fotogeniek kun je deze haaiensoort niet noemen. Het is een ware uitdaging om dit dier dat nagenoeg onzichtbaar is in zijn omgeving op een fraaie manier vast te leggen.

Nog zo'n lastig portret is de epauletthaai (walking shark) een kleine, slanke haai met een lichtbruine huid, die dankzij de vele donkere vlekken doet denken aan een modieuze panterprintjas. In plaats van te zwemmen gebruikt hij zijn stevige borst- en buikvinnen als pootjes om over de zeebodem te wandelen. Overdag verschuilt hij zich in de baai tussen het ondiepe harde koraal, omdat hij een makkelijke prooi vormt voor grote foeragerende haaien. Tijdens een avondsnorkeltocht bij laagwater kom ik er eentje tegen. Dit ontdekte exemplaar doet zijn naam 'walking shark' overigens weinig eer aan, hij ligt strak tegen het koraal aangedrukt en heeft duidelijk geen zin in de 'avondvierdaagse'. Hij heeft doordringende kattenogen en zijn ronde snuit geeft hem de aandoenlijke gelijkenis met een… biggetje. Door zijn onhandige positionering in het rif wordt het maken van een goede foto letterlijk een lastig 'varkentje om te wassen'. Toch lukt het me om een paar bevredigende platen van deze zeldzame haaiensoort te schieten.

Holy Grail

Hoewel het fotograferen van deze twee goed gecamoufleerde en eigenzinnige haaiensoorten nogal een uitdaging bleek, vormen ze slechts een fractie van wat deze rijke koraalzeeën in de regio van de Vier Koningen te bieden heeft. Het is dan ook niet voor niets dat Raja Ampat voor mij én voor talloze duikers wereldwijd met recht wordt beschouwd als dé 'Holy Grail' onder de duikbestemmingen.

Over Bootsy

Peter Boots (alias 'Bootsy') fotografeert met de Olympus OM-D 5 MII. Gepassioneerd en vol geestdrift en nog altijd in competitie met… zichzelf. Ervan overtuigd dat hij zijn allermooiste foto nog moet gaan maken.

www.bootsy.org